

हलन्त पुंल्लिंग तकारान्त शब्द

सान्त महतः संप्रयोगश्च ।

सान्तसंप्रयोगस्य महत्त्व्यो भौ तकारः, तस्योपधाया दीर्घ स्थापनाश्च सर्वनामस्थाने । महान्, महान्तो महान्तः । हे महन् ! महद्भ्याम् ।

अव्ययान्तस्य चाऽप्यन्ताः ।

अव्ययान्तस्योपधाया दीर्घो धातुभिन्नासन्तस्य चाऽसम्बुद्धौ सौ परे । धीमान्, धीमन्तो, धीमन्तः । हे धीमन् ! शशाङ्गो महद्भुवः ।

भान्तेऽवतुः । इत्त्वस्तामर्थ्याद्भस्मापि

वृत्त्यापः । भवान्, भवन्तो, भवन्तः । शत्रून्तस्य भवन्

उभे अभ्यस्तम् ।

माह द्विवचनं प्रकरोते ये द्वे विहिते ते उभे समुदिते अभ्यस्तं सञ्ज्ञा स्तः ।

अध्यायार्थी मे द्वित्वप्रकरणे लो १० - एक वदे अध्याय द्वे और दूसरा आवे अध्याय द्वे । पहला वदे अध्याय द्वे प्रथम पाद द्वे प्रथम सूत्र । एकान्यो द्वे प्रथमस्य । से लेकर वद्वे वद्वे सूत्र तक है । दूसरा द्वित्व प्रकरणे आवे अध्याय द्वे प्रथम पाद द्वे प्रथम सूत्र सर्वस्य द्वे । वशा इति । आवे अध्याय द्वे ही ।

नाश्र्यस्ताच्छतुः ।

अश्र्यस्तात् परस्म शतुनुम न स्थात् ।

ददत् । ददद् । ददतो । ददतः ।

अश्र्य धातुवैश्वे जकारिश्च सप्तम एतेऽश्र्यस्तसम्भ्राः
श्रुः । जकार् । जकारतो । जकारतः ।

एकं जाश्रत् । दरिद्रत् । शासत् ।
पकासत् ।
श्रुप । श्रुव । । श्रुपा । श्रुपः । श्रुष्वात् ।